

ΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑΚΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ

ΤΟΥ
KARL BARX

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΕΞΚΙΝΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ, ΠΡΩΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΤΑΞΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ...

ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΤΗΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΥ

Τεύχος 8 Απριλίου 2000 - 9

Τ.Θ. 31362, Τ.Κ. 10035, ΑΘΗΝΑ

Επανερχόμαστε λοιπόν μετά από δυο περίπου μήνες απουρίας. Η φυσική αδυναμία στη συνέχεια της ύλης που είναι ο κυριώτερος λόγος της καθυστέρησης μίας, δεν έχει να κάνει ούτε με την απουσία ενδιαφερόντων θεμάτων, ούτε φυσικά με την πιθανή εξασθένηση του ενδιαφέροντος και της όρεξης μας στο να δημοσιοποιούμε κάποιες σκέψεις (δικές μας ή κάποιων συντρόφων από το εξωτερικό) και να κριτικάρουμε αυτά που συμβαίνουν γύρω μας.

Η βολαιστική μείωση του ανθρώπινου παράγοντα (που θεολογούσε όλα τα παρασιτικά) αποτέλεσε τον πρώτο σημαντικό συντελεστή, που μαζί με τη δική μας άρνηση να επαναλαμβανόμαστε συνεχώς μέσα από τη συγγραφή κειμένων σε τακτά χρονικά διαστήματα, ήρθε να επιβεβαιώσει και να ξαναεπισημάνει την κυριαρχή λογική που επικρατεί στο χώρο της ελευθεριακής έκφρασης και δράσης. Κύρια χαρακτηριστικά αυτής της λογικής είναι η ασυνέπεια, η επιδειξιμανία, ο ωχαδερφισμός και το βόλεμα στην καθημερινότητα της μζέριας (που φυσικά εύκολα δικαιολογείται με την πρόφαση της προσωπικής φιλίας). Φτηνές διαπιστώσεις-πραγματικότητες, που καταδικάζουν τις ελευθεριακές ιδέες (και το πλίοιο που εμπιρεύουν) σε μια διαρκή αποτελμάτωση. Εντύπως όμως γι' αυτές, δραστητεύουν από το βούρκο και βρίσκουν την ασυνείδητη υλοποίηση-πραγματώσή τους, μέσα στις κοινωνικές εκρήξεις που συνταράζουν τη σημερινή ελληνική (και θα λέγαμε και διεθνή) πραγματικότητα.

Έτσι το βίαιο ξέσπασμα της νεολαίας το '91 και η δυναμική ανίσταση των απεργών της ΕΑΣ, καμιά σύνδεση δεν μπορούν να έχουν με τη δική μας δραστηριότητα - άσχετα αν αυτές υιοθέτησαν πρακτικές που οι αναρχικοί προπαγανδίζουν σαν μια μεταβλητή της αντίστασης απέναντι στην κτηνωδία της άγχοσας αζής - όπως πολύ εύκολα έσπευσαν κάποιοι να οικειοποιηθούν, χωρίς βέβαια αυτό να υποβιβάζει την υποδειγματική ταξική συνείδηση (τουλάχιστον στα γεγονότα του '91) των απεργών, σήκωσαν στους ώμους τους το βάρος της ανίστασης - οι οποίες όμως χωρίς την παρουσία, την επίγνωση και δράση τσών χιλιάδων ανθρώπων, δεν θα μπορούσαν να έχουν ούτε την έκταση και ούτε φυσικά την ένταση που τις διέκρινε.

Η περιόδος των καταλήψεων ανέδειξε και πυροδότησε ένα πλούσιο δυναμικό ανθρώπων, που αυτή τη στιγμή δρα και αγωνίζεται για τη διάχυση των ονείρων του για ένα καλύτερο σήμερα (όπως χαρακτηριστικά γράφει μια προκήρυξη εκείνης της περιόδου) μέσα στην κοινωνική σφίρα. Αν όμως αυτός ο κόσμος ακολουθήσει τις πρακτικές και περιοριστεί στη λογική των μέχρι τώρα εκφραστών των αναρχικών-αντιεξουσιαστικών ιδεών, θα γεντεί την ίδια οικτρή αποτυχία και στην καλύτερη περίπτωση θα θεωρητικοποιήσει τη μζέρια του, όπως ακριβώς έκαναν και οι προηγούμενοι απ' αυτόν.

Το ζητούμενο επομένως είναι να ανακαλυφθούν νέοι τρόποι σκέψης και δράσης. Απλοί και όχι απλοϊκά σύνθετοι. Τρόποι που θα μπορούσαν να γίνουν κατανοητοί και υιοθετήσιμοι απ' αυτές που καθημερινά παρακολουθούν απόρροιοι τη νεκρική πομπή του ίδιου τους του εαυτού. Να προωθηθούν καινούργια πράγματα και να σταματήσει επιτέλους η λογική που λέει πως «ότι δεν συμφωνεί με αυτό που λέμε και με τις πρακτικές μας, εξυπηρετούν το κράτος και την εξουσία». Μια λογική σχέτας που λυμάνεται τον ελευθεριακό χώρο από τη στιγμή της εμφάνισης του στην Ελλάδα και που εξακολουθεί να τον λυμάνεται και σήμερα.

ΟΙ ΕΠΑΝΟΜΕΙΝΑΝΤΕΣ ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΤΗΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΥ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΑΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ Ή ΟΧΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥΣ. ΚΑΤΑΓΡΑΦΟΥΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΟΥΝ ΤΙΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΚΑΙ ΟΤΙ ΑΛΛΟ ΕΡΕΘΙΖΕΙ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΤΟΥΣ, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΣΥΝΙΣΤΟΥΝ ΑΠΟΦΕΙΣ ΠΟΥ ΕΝΣΤΕΡΝΙΖΟΝΤΑΙ. ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΟΙ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΧΕΙ ΣΑΝ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΚΑΤΑΔΕΙΞΕΙ ΤΑ ΠΙΘΑΝΑ ΛΑΘΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΝ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΒΕΛΩΔΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΟΠΟΥ ΑΥΤΟΙ ΚΡΙΝΟΥΝ ΣΚΟΠΙΜΟ. ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ.

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΜΑΣ ΤΗΣ ΜΙΖΕΡΙΑΣ ΟΠΟΥ ΑΥΤΗ ΚΑΝΕΙ ΑΣΘΗΤΗ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΟΠΟΥ ΑΥΤΕΣ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥΝ. ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕ Ή ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΠΙΘΥΜΟΥΜΕ, ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ Κ/Ι ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΟΥΜΕ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΟΣ ΔΙΑΧΥΤΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΕΝΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗΣ. ΤΕΛΟΣ ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΟΠΟΙΟΝ ΕΧΕΙ ΑΥΤΙΑ ΚΑΙ ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΟΡΕΞΗ ΝΑ ΑΚΟΥΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΜΕ. ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕ ΝΑ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΤΙ ΠΙΘΑΝΟΝ ΘΑ ΘΕΛΕ Ο ΙΔΙΟΣ ΝΑ ΒΛΕΠΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΑΚΟΥΕΙ.

Για τους λόγους που αναφέραμε στην αρχή, οι Πειρατές της Ημισελήνου δεν μπόρεσαν να γίνουν το 15μερο έντυπο που θέλαμε να είναι όταν αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε το εγχείρημα. Έχοντας επίγνωση των αδυναμιών μας και της πραγματικότητας, αποφασίσαμε να κάνουμε την έκδοση του εντύπου περιοδική, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι οι στόχοι μας αλλάζουν και ότι δεν προσπαθούμε να τους κάνουμε πραγματικότητα. Παράλληλα ξεκινάμε την έκδοση διάφορων μπροσούρων-βιβλίων, με θέματα που μας ενδιαφέρουν άμεσα και καλύπτουν μέρος των επιθυμιών μας.

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ-ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΧΟΥΝ ΕΠΙΘΥΝΕΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΜΕΝΕΙ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΡΑΞΗ.

Τα φώτα είχαν σβήσει και η ώρα ήταν περασμένη, όταν εκείνος μπήκε μέσα. Τα λασπωμένα παπούτσια του και τα βρεγμένα ρούχα του, μαρτυρούσαν πως είχε βαδίσει για αρκετή ώρα, αφού εκείνη την παγωμένη νύχτα του χειμώνα, ίσα ίσα που έβρεχε. Έβγαλε το βαρύ παλτό του και το ξεπερασμένης μόδας καπέλο του κι έκατσε σε μια γωνιά δίπλα στη σόμπα για να ζεσταθεί, σιγασφύριζοντας ένα μονότονο μα συνάμα ευχάριστο ρυθμό. Δε βαριέσαι, είπε από μέσα του, μονολογώντας. Άλλωστε δε θα μπορούσα να 'γω κάνω κάτι καλύτερο από μια βόλτα μια τέτοια βραδιά, με τέτοιες μοναξιάς που περνάω αυτόν τον καιρό.

Π μπάσα φωνή του ξερακιανού μπάρμαν διέκοψε το μονόλογο.

«Τι θα πάρει ο κύριος πριν κλείσουμε;»

Γύρισε και τον κοίταξε. Δύο ταξιδεμένα, γεμάτα βάθος μάτια, τον έκαναν να θυμηθεί πόσο εύκολα αλλάζουν οι καιροί, φέρνοντας στο νου του εικόνες ολότελα ξεχασμένες κι απόμακρες. Ο Μπιγκ Τζιμ, ο πριν από λίγα χρόνια πασίγνωστος σαξοφωνίστας, κατάντησε να δουλεύει μπάρμαν για να ζήσει. Κι όμως, όταν μπήκε δεν τον αναγνώρισε. Τώρα όμως... από κοντά μπόρεσε να τον καταλάβει.

«Ένα κονιάκ», είπε...

Δε βαριέσαι, ξανασκέφτηκε και βυθίστηκε πάλι σε απέλκωτες σκέψεις, ελπίζοντας πως έτσι θα δώσει ένα σύντομο τέλος

σ' αυτές τις βασιανιστικά αζεπέραστες νύχτες μοναξιάς. Από τότε που τον παράτησε η Τζόαν, έφαγνε απεγνωσμένα να βρει έναν άνθρωπο για να μιλήσει. Κι όμως, του ήταν δύσκολο, όσο απλό φαινότανε. Δε βαριέσαι, είπε... Μήπως κι αυτοί που μιλάνε λένε τίποτα... Σηκώθηκε να φύγει, ξεχνώντας το παλτό και το καπέλο του κι αφήνοντας το ποτό του απλήρωτο. Μια στριγγιά διαπεραστική φωνή ξύπνησε την πόλη και τον έκανε να πεταχτεί έξω, μια ώρα αρχύτερα. Κάτω από το χαμηλό φως της λάμπας, μόλις που μπόρεσε να διακρίνει είκοσι μέτρα παραπέρα, έναν άνθρωπο να τρέχει χτυπημένος, ψάχνοντας κάπου να κρυφτεί.

«Στάσου» του φώναξε... «Εδώ κοντά είναι το σπίτι μου. Έλα να συνέλθεις. Αλλά τι σου συνέβη;»

«Πάμε» του είπε ο νέος - τώρα πια ήταν ορατός ο άγνωστος. «Θα σου εξηγήσω».

«Ακολούθησε με και κάνε γρήγορα, γιατί απ' ότι κατάλαβα σε κυνηγάνε» έσπευσε να του απαντήσει. «Το σπίτι μου δεν είναι μακριά».

Καθώς προχωρούσαν γοργά, ακούστηκαν δύο πυροβολισμοί, τρεις, έξι. Πέσαν και οι δυο κάτω λαβωμένοι, ακούγοντας καθαρά τα βαριά, ψυχρά βήματα του θανάτου.

Διάβολε, σκέφτηκε πριν πεθάνει.

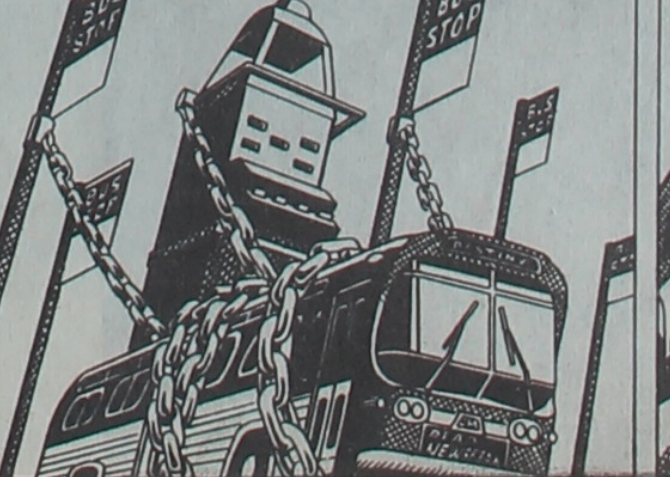
Π πρώτη αξιόλογη προσπάθεια που έκανα για να μιλήσω με οδήγησε στο θάνατο. Δε βαριέσαι... Ξεβύχησε.

Δημήτρης Μπελούσης

ΤΟ ΚΑΚΟ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΔΟΜΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΑΠΟΔΕΙΚΤΟ ΤΑ ΚΑΤΑΠΙΣΜΕΝΑ ΑΔΕΛΦΑ ΜΑΣ ΥΠΟΧΡΕΩΝΟΝΤΑΙ ΝΑ ΣΥΝΤΡΩΦΟΥΜΕ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΕΧΟΝΤΑΣ ΒΑΣΗ ΣΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ ΑΛΛΑ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗ ΜΠΟΥΡΖΟΥΑΖΙΑ, ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΤΑ ΔΥΟ ΚΑΚΑ ΤΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ! ΘΑ ΜΑΣΤΕ ΠΙΑ ΣΚΛΑΒΟΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΜΙΣΘΩΝ! ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΙΝΗΣΕΩΝ!

ΑΣ ΕΝΘΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΣΜΕΝΩΝ! ΣΥΝΤΡΩΦΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ! ΚΑΤΩ ΟΙ ΜΑΖΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ! ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΝΘΟΥΕΙΤΕ!

Αν ακόμη και η περιγραφή της παρούσας κοινωνικής πραγματικότητας αποφεύγεται - υειδωτά, φανταστές τι γίνεται στο επίπεδο της ανάλυσης και της αντίστασης. Αν οι μαθητές πρέπει να κρατιούνται μακριά από τούτου είδους αναλύσεις που αφορούν παρ' όλα αυτά τα βιώματα τους και η καταπίεση τους αν δεν μπορεί να αναχθεί σε αρετή, να αποκρύπτεται εναντίον...

Θα θέλα να ακούω όλους αυτούς τους αριστοτέλους καθηγητές, προδεδειγμένους, ανεξαρτήτως κι αυτού που διδάσκουν. Διαλεκτικό υλισμό, μαρξιστική επίδραση στην ιστορία, πλάτων, τάξουν, για επαναστάσεις κόκκινες, πράσινες, κίτρινες, Ισπανική επαναστάση, Παρισινή κομμουνία, κοινωνική διαστρωμάτωση, κοινωνικούς ρόλους, κοινωνικό έλεγχο, ποιήση κ.α. Καταγγέλατε μόνοι σας. Αιδώς Αργείοι.

Κανονικά δεν πρέπει να έχουμε παράνομο καλή κι εγκάρδια η συντροφιά σας, όλο νιάτα

Κορίτσια δροσερά-αρτιμελή αγόρια Γεμάτα πάθος κι έρωτα για τη ζωή και για τη δράση Καλά, με νόημα και ζουμί και τα τραγούδια σας Τόσο, μα τόσο ανθρώπινα, συγκινημένα, Για τα παιδικά που πεθαίνουν σ' άλλη Ηπειρο

Για ήρωες που σκοτώθηκαν σ' άλλα χρόνια Για επαναστάτες Μαύρους, Πράσινους, Κιτρινωπούς, Για τον καημό του εν γένει πάσχοντος Ανθρώπου

Ιδιαίτερως σας τιμά τούτη η συμμετοχή Στην προβληματική και στους αγώνες του καιρού μας

Δίνετε ένα άμεσο παρόν και δραστικό-κατόπιν τούτου Νομίζω δικαιούσθε με το παραπάνω Δύο δυο, τρεις τρεις, να παίζετε, να ερωτεύεστε, και να ξεσκάζετε, αδελφέ, μετά από τόσο κόπο

(Μας γέρασαν πρόωγως Γιώργο, το κατά-λαβες;) Μανώλης Αναγνωστάκης

Και κάτι άλλο... γιατί πάντα θυμάμαι και θα θέλα να θυμάστε και σε σας.

Όταν όλοι μαζί φωνάζαμε ενάντια στην αξιολόγηση μας από τους αποκαλούμενους συμβούλους, όταν καταρρίψαμε τις περιβόητες εκθέσεις από τους Διευθυντές που μας βαθμολογούσαν για την παιδαγωγική επιστημονική και υπηρεσιακή μας λειτουργία, όταν όλα αυτά βρίσκονταν και πάλι προ των πυλών για εφαρμογή - γιατί αντιδράμε τόσο άσχημα όταν μας μιλάνε για την αξιολόγηση που εμείς κάνουμε;

Όταν οι απεργίες μας (με οικονομικά κυρίως αιτήματα) σέρνονταν στα δικαστήρια ή παράνομες και καταχρηστικές ελάττωμα νταν το κοινωνικό συμφέρον - γιατί μιλάγαμε για αυτοαρχισμό και είμασταν οι μόνοι που ή αντίσταση σε κυρίαρχες επιλογές είναι νόμος κι ότι η διαφορετική μας άποψη απ' αυτή του υποηγμένου δεν μπορεί να ποινικοποιηθεί και να χτυπηθεί και γι αυτό είμασταν στο δρόμο.

Όταν οι μαθητές μεγαλυνοοοσαν με το κίνημα των καταλήψεων, το υπουργείο μιλούσε για υποκινήτες και καθοδηγητές (κι έδειχνε εμάς) θεωρούσε τη διαφορετική άποψη για τα περιβόητα προεδρικά διατάγματα που καθόριζαν τη ζωή μας μέσα κι έξω από το σχολείο, δίκια, ουκοκραντική, άνευ ρόσης κι επιχειρημάτων. Και πάλι απειλούσε και πάλι μας έδινε ρόλους υπακόλη, κλειδάρα, απεργοσπαστή... και μες αντιδράσαμε. Και κατεβήκαμε στους δρόμους όταν οι τρομπουκοί δολοφόνησαν τον καθηγητή που είχε ΔΧΙ στο υπουργείο και ΝΑΙ στην αντίσταση. Δεν κάνω αφήμιση της αγωνιστικής μας παρουσίας τα τελευταία χρόνια. Στέκομαι απλά σε μερικά παραδείγματα για να τονώσω τι θεωρείται κάθε φορά προσβολή της αξιοπρέπειας και του κύρους μας, πότε μας ποινικοποιούν και πότε ποινικοποιούμε, πότε μας δίκωουν και πότε εμείς καταδίκωουμε και καταδικάζουμε.

Για μένα οι αγώνες δε μπορεί να ναι ελλειπείς και αποσπασματικοί. Δεν μπορεί να γίνονται για το αρχείο, αλλά για την προοπτική. Κι ένας αγώνας για να 'χει νόημα, πρέπει να 'χει και περιεχόμενο. Και το περιεχόμενο βρίσκεται εκεί, όπου πετώντας τους ρόλους μας, θα δημιουργήσουμε μαζί με τους μαθητές τις συνθήκες ζωής μας, όπως ακριβώς θέλουμε.

Και προπαντός όχι εξιλαστήρια θύματα. Τα 'χουν ανάγκη οι πολιτικάντηδες. Εμείς έχουμε ανάγκη την κριτική και την αυτοκριτική.

ΤΑ ΑΥΓΑ ΤΟΥ

Τα αυγά του φιδιού ξεσκέπασαν το προσωπίο τους. Οι μητροπολιτικές κυβερνήσεις, δε νοιάζονται για τους εκατοντάδες χιλιάδες άστεγους και άνεργους στους κόλπους τους που φυτοζωούν σε χαρτόκουτες κάτω από γέφυρες και μετρό, αλλά για να επιβάλλουν και να διατηρήσουν την κυριαρχική «νομιμότητα» τους στον Κόλπο. Για να μη διαταραχθούν οι σχέσεις νεοαποικιοκρατίας Δύσης-Ανατολής. Για να μη χάσει η Μεγάλη Βρετανία την παχυλή προστασία που της καταβάλλει το Κουβέιτ, να μη χαθεί ο έλεγχος των πετρελαίων και της υπεραγοράς διάθεσης όλων. Πόσο ανιδιοτελές ενδιαφέρον...

Οι ανθρώπινες ζωές που θυσιάζονται, λογαριάζονται πλέον στο χρηματιστήριο αξιών ως στολές, πύραυλοι, εξοπλισμοί, πολεμικές επιχειρήσεις. Η λογοκρισία που επέβαλαν όλες οι επίσημες δυτικές συμμαχικές εξουσίες καταδεικνύουν το πώς εννοούν οι κοινοβουλευτικές «δημοκρατίες» την ελευθερία μας να ζούμε στα καθεστώτα τους. Το πως έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για τη ζωή. Δεν μιλάμε για ισοπεδωμένες πόλεις, αίμα, θανάτους, οικολογική επιβάρυνση του πλανήτη, αλλά για κατεστραμμένους στρατηγικούς στόχους και αναχατίσεις πυραύλων.

Η αηδία και η κραυγή δεν αφορούν σ' έναν ακόμα ιμπεριαλιστικό πόλεμο (όπως έκοδηλα κατέδειξε και η παραίτηση του Γάλλου υπουργού και οι εμπορικές σχέσεις προμήθειας όπλων στο Ιράκ από τα μονοπώλια του είδους ΗΠΑ, ΕΣΣΔ, Γερμανία), ούτε σε μια ακόμη παράνοια αυτών που κυβερνούν με γνάμωνα το κέρδος και την κυριαρχική τους μανία. Η αηδία και η κραυγή αφορούν στην προσπάθεια καταγγελίας του νέου πολιτιστικού ιμπεριαλισμού, της νέας ισοπέδωσης της κοινωνίας και αναστολής των όποιων κατακτήσεων στις συνειδήσεις των λαών κατά του φασισμού - ΤΗ ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

Δεν αρκεί και μόνο το γεγονός ότι στην πατρίδα που την εμπνεύστηκαν το 85%-90% του λαού ποτάχθηκε στα σχέδια του ηγέτη του για πόλεμο, επικροτώντας τον για να μας καταδείξει τι εγκυμονεί αυτή η νέα τάξη πραγμάτων;

Η αναφορά μερικιών στοιχείων σχετικά με τη μεθόδευση υποταγής όλου αυτού του κόσμου στις κυρίαρχες επιλογές του ανετέλλοντος νεοφασισμού, είναι αρκετές για να βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του:

- Σχετικά με την χειραγώγηση συνειδήσεων στην κατεύθυνση της στρατιωτικοποίησης:

Κλασικό παράδειγμα είναι η περίπτωση της αμερικάνικης εταιρίας RCA. Κορμός αυτής της κολοσσιαίας επιχείρησης είναι η αμερικάνικη πολεμική βιομηχανία - τόσο στο ξεκίνημα της RCA όσο και σήμερα. Έτσι, η RCA παράγει στρατιωτικά ραδιό, ηλεκτρονικό πολεμικό εξοπλισμό, ακτίνες λέιζερ, κατασκοπευτικά μηχανήματα, κλπ. Ελέγχει τις τηλεοπτικές οθόνες σε 200 περίπου κράτη μέσω της RCA Global Communications Inc., και επίσης μετέχει σε διαστημικά προγράμματα. Ταυτόχρονα ελέγχει μια σειρά από πολύ σημαντικές εταιρίες σε όλους τους κλάδους που παράγουν την τεχνολογία που χρησιμοποιείται στα ΜΜΕ, καθώς και στον κλάδο των μαζικών επικοινωνιών αυτόν καθαυτόν: εκδοτικούς οίκους, δισκογραφική εταιρία κ.α.

Οι περιφέρειες Ρόκφελερς, που έχουν στην ιδιοκτησία τους μια από τις μεγαλύτερες τράπεζες στον κόσμο (Chase Manhattan Bank), και μια από τις μεγαλύτερες εταιρίες πετρελαίου (Standard Oil), έχουν σημαντικό ποσοστό στα τρία μεγαλύτερα τηλεοπτικά δίκτυα των ΗΠΑ: NBC, CBS, και ABC.

Στη Γαλλία η μεγάλη εταιρία πολεμικής βιομηχανίας Matra το 1980 αγόρασε το συγκρότημα Librairie Hachette το οποίο ελέγχει εφημερίδες, περιοδικά, και εταιρίες σε όλα τα στάδια της παραγωγής και διανομής του βιβλίου.

Στον τηλεοπτικό τομέα, η κυριαρχία των αμερικάνικων τηλεοπτικών δικτύων είναι πραγματικά εντυπωσιακή. Ελέγχουν άμεσα τηλεοπτικούς σταθμούς σε μια σειρά από ξένες χώρες, κατά κύριο λόγο της περιφέρειας. Π.χ. τα τρία μεγαλύτερα τηλεοπτικά δίκτυα των ΗΠΑ, ABC, CBS, και NBC, έχουν θυγατρικές εταιρίες, σταθμούς και τηλεοπτικές συμβάσεις σε πάνω από 90 ξένες χώρες. Πρέπει επίσης εδώ να σημειώσουμε ότι και το αμερικάνικο Υπουργείο Αμύνης, καθώς και η αμερικάνικη υπηρεσία πληροφοριών διατηρούν δίκτυα τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών σε όλη την υφήλιο.

Στα μέσα της δεκαετίας του 1950 ο Μιλς αποκάλυπτε ότι καμιά πενήνταριά δημοσιογράφοι στεγάζονταν στο Πεντάγωνο, γράφοντας κείμενα και δελτία, κάνοντας κινηματογραφίες και μαγνητοσκοπήσεις, παίρνοντας φωτογραφίες και φιλμ για ραδιοφωνική και τηλεοπτική αναμετάδοση, κλπ. Ενδεικτικά, για το χρονικό διάστημα 12 μόνο μηνών το Πεντάγωνο είχε εξασφαλίσει τόσο στο ραδιόφωνο όσο και στην τηλεόραση την ελεύθερη αναμετάδοση εκπομπών των οποίων η αξία (αν πληρώνονταν αυτές οι ώρες χρήσης των δυο μέσων) ανέρχονταν σε πολλά εκατομμύρια δολάρια.

Πάρτε τον κ. Φρανκ Στάντον, πρόεδρο του CBS... του πιο ισχυρού τηλεοπτικού δικτύου της χώρας... Ο κ. Στάντον υπήρξε επίσης ως πρόεδρος της United Advisory Commission oh In-

ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΥ

Όχι, σε καμιά περίπτωση δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Άλλωστε τα παιδιά μας είχαν προετοιμάσει. Απεικονίσεις γυμνών γυναικών παρμένες από τις φαινομενικά κουλτουριάρικες τσόντες για διανοούμενους (Παραπέντε, Βαβέλ), άλλοτε προκηρύξεις με τίτλο «Θα σας ξεσκίσουμε καριόλες» και στο τελευταίο επίκαιρο και επίμαχο τεύχος των «Πειρατών της Ημισελήνου», «σένια» προκηρύξουλα και γραβούρες του Θείου Μαρκήσιου.

Η προκήρυξη λοιπόν απεικονίζει μια καλλίγραμμη γυναίκα που κρατάει ένα βαζάκι μέλι και οι λεζάντες γύρω της προτρέπουν - η πόλη είναι υγιής και περμμένα να την κατακτήσουμε και η πόλη καίγεται, η πόλη καβλώνει, η πόλη ζει. Μόνο που εμείς τις νύχτες δεν είμασταν με τον φαλό σηκωμένο. Τα διαφορετικά συναισθήματα δημιουργούν διαφορετικές ανάγκες και επιθυμίες. Είναι φανερό ότι πρόκειται για μια αντρίκι «πολιτικό λόγο».

Άλλωστε οι συγκρούσεις αναβαθμίζουν το ρόλο του σκληρού πολεμιστή. Η εξέγερση υπέρτατη απελευθέρωση των δημιουργικών δυνατοτήτων του ανθρώπου, για κάποιους δεν είναι τίποτα άλλο από μια ... προκλητική γυναίκα. «Προκλητική» επειδή είναι καθήκον της να διεγείρει, υγρή, όπως αρμόζει σε κάποια που προσμένει έναν αγωνιστή.

Ω! εσύ Θεοπέοια φλόγα, φωτιά εξανιστική. Είναι δυνατόν άραγε αυτή η θεοπέοια φλόγα και η σύντομη λάμψη της έκρηξης των μπουκαλιών (ή του χωσιμάτος ... αν προτιμάτε) να αποτελέσει καθαρτήριο πυρά για όλο το εύρος της καθημερινότητάς μας; Πώς είναι δυνατόν να μιλάμε για άλλο τρόπο ζωής, αξίες, ηθική όταν δεν μπορούμε να αποβάλλουμε κυρίαρχες αξίες και ιδεολογίες;

«Ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη, είναι αγώνας του ανθρώπου ενάντια στην εξουσία» (Μ. Κούντερα). Ας μην ξεχνάμε λοιπόν και αν μπορούμε ας επαναπροσεγγίσουμε το θέμα. Και ο λόγος δυστυχώς στον Μαρκήσιο Ντε Σαντ.

Είναι σ' αλήθεια θλιβερό να αναφερόμαστε ακόμα σ' αυτόν, γιατί δεν είναι τυχαίο που έχει επιζηήσει κοντά δυο αιώνες αφού φρόντισαν οι διανοούμενοι της αριστεράς να τον προβάλλουν σαν ενσαρκωτή της ελευθερίας, και όπως φαίνεται το qun club Ντε Σαντ επεκτείνεται.

ΦΙΔΙΟΥ

formation Agency, του προπαγανδιστικού οργάνου της αμερικάνικης κυβέρνησης στο εξωτερικό... Ο κ. Στάντον υπήρξε επίσης πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Rand Corporation, ενός μη-κερδοσκοπικού καλιφορνέζικου ερευνητικού οργανισμού που χρηματοδοτείται σχεδόν εξ ολοκλήρου με κονδύλια της Αεροπορίας... Υπήρξε επίσης πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του Radio Free Europe, το οποίο το 1967 αποκαλύφθηκε ως αγωγός της ΣΙΑ.

- Σχετικά με τη στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας:

Το 1972 το 60% των 224 εκατομμυρίων δολλαρίων που δαπάνησε για έρευνα η RCA, μια από τις μεγαλύτερες αμερικάνικες εταιρίες στον κλάδο της πολεμικής βιομηχανίας καθώς επίσης και στον κλάδο των μαζικών επικοινωνιών, προήλθαν από το αμερικάνικο υπουργείο άμυνας.

Παρόμοια από τα τέλη της δεκαετίας του '70 η Βρετανία που είναι η πλέον προανατολισμένη προς την άμυνα χώρα, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ, αφιέρωσε το 59% των κρατικών δαπανών για έρευνα και ανάπτυξη σε στρατιωτικά προγράμματα. Το αντίστοιχο ποσοστό για τη Γαλλία ήταν 38% (Βήμα 23/5/85). Μεταξύ του 1960 και του 1983 οι διεθνείς στρατιωτικές δαπάνες διπλασιάστηκαν, και στις μέρες μας έφτασαν τα 800 δισ. δολάρια το χρόνο (στοιχεία του ΟΗΕ, Βήμα 15/3/85).

Στις χώρες της μητροπόλης - κατά μέσο όρο - οι πολεμικές δαπάνες αυξάνονται τουλάχιστον κατά 10% το χρόνο. Περίπου το 15-20% του εθνικού εισοδήματος τους πηγαίνει για εξοπλισμούς. Σ' όλους τους κρατικούς προϋπολογισμούς των χωρών της μητροπόλης, στα έξοδα, την πρώτη θέση κατέχουν οι εξοπλισμοί (25-35%). Και η πιο εξόφθαλμη συνέπεια: οι μεγάλες πολεμικές συρράξεις με τις δεκάδες εκατομμύρια νεκρούς... (Ψυρούκης, 1980).

- Ενδεικτικό για τη νέα τάξη πραγμάτων και πως μπορεί να γίνει καθεστώς:

Καταρχήν, η Αμερική ελέγχει τα δύο τρίτα της παγκόσμιας ροής ειδήσεων και πληροφοριών μέσω των δύο μεγάλων αμερικάνικων ειδησεογραφικών πρακτορείων, Associated Press (8500 συνδρομητές) και United Press (7000 συνδρομητές). Ακολουθεί η Αγγλία και η Γαλλία με τα πρακτορεία Reuters και Agence France Press αντίστοιχα, και άλλες χώρες της μητροπόλης με μικρότερα πρακτορεία. Σύμφωνα με στοιχεία της Ουνέσκο, το 1976 οι υπηρεσίες των «Γεσσάρων Μεγάλων» πρακτορείων επηρέαζαν μια συνολική παγκόσμια κυκλοφορία εφημερίδων που υπερέβαινε τα 450 εκατομμύρια φύλλα, και ένα παγκόσμιο ραδιο-τηλεοπτικό κοινό που ξεπερνούσε τα 1823 εκατομμύρια άτομα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα στοιχεία που παρατέθηκαν συνολικά αντλήθηκαν από το βιβλίο της Μελίνας Σεραφεινίδου «Κοινωνιολογία των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας - ο ρόλος των μέσων στην αναπαραγωγή του σύγχρονου καπιταλισμού», εκδόσεις Gutenberg 1987.

Ιωάννα

Συνεχίζουν λοιπόν αγνοώντας, ξεχνώντας, αδιαφορώντας, για την ταξική προέλευση του Σαντ.

Αγνοώντας ότι καταγόταν από Γαλλική οικογένεια ευγενών, που είχε στενή σχέση με το παλάτι.

Ξεχνώντας ότι στη Γαλλία πριν την επανάσταση υπήρχαν άνθρωποι που πέθαιναν από την πείνα, ότι η ταξική τυραννία ήταν απόλυτη και ότι οι άνθρωποι πουλούσαν μέχρι τους εαυτούς τους για να ψευτοεπιβιώσουν.

Αδιαφορώντας για το ότι ο Σαντ χρησιμοποίησε κυρίως πόρνες και υπηρέτριες. Αδιαφορώντας για το αν στα μυθιστορήματά του πάνω από αυτούς που βιάζονται (άντρες, γυναίκες, παιδιά) και θανατώνονται (θάνατος υπέρτατη ηδονή), βρισκονται πανίσχυροι αριστοκράτες εξαιτίας της κοινωνικής τους θέσης. Οι κατώτεροι ταξικά ή οι αδύνατοι ως προς τη χρήση βίας, θανατώνονται, αφού βασανιστούν και ακρωτηριαστούν.

Όταν λοιπόν οικειοποιηθεί μέρος του έργου του Σαντ, είναι σαν να τον αποδέχεται έστω και μερικά. Βέβαια δεν τον εγκωμιάζει, αλλά δεν έχει και πρόβλημα. Δεν έχει πρόβλημα με έναν άνθρωπο που εξιμεί τους βιασμούς και τα βασανιστήρια, τις αποπληνίσεις παιδιών και το θάνατο. Δεν έχει πρόβλημα με έναν άνθρωπο που προβάλλει σαν ουσία του ερωτισμού τη σκληρότητα. Δεν έχει πρόβλημα που το σεξ και η βία είναι συνώνυμα.

Ετεροχρονισμένος λοιπόν ο Θείος Μαρκήσιος. Εξάλλου το είχαν πει: «Ψαχνομάστε στην καθημερινότητά μας, με κάποια μέτρα συνείδησης που θεωρούμε κατακτημένα στις σχέσεις μας...».

Τα μέτρα συνείδησης λοιπόν έχουν οριοθετηθεί. Αν και ενάντια στην κοινωνία του θεάματος, η θέα μιας «γνώμενας» μπορεί να έχει «πέραση» (μέσω ενός διαφημιστικού μηνύματος) τόσο στους υποταγμένους μικροαστούς όσο και στους εξαγριωμένους ελευθεριακούς.

Αν και ενάντια σε ότι δηλητηριάζει τη ζωή μας, η βία μέσω του έρωτα που προτείνει ο Σαντ και οι παρτούζες (α ξέχασα, είναι μπροστά σε εκκλησιαστικά σύμβολα) είναι ότι πιο επαναστατικό και ερωτικό που θα μπορούσε να υπάρξει ανάμεσα στις σχέσεις.

Γιάννα Νάνου

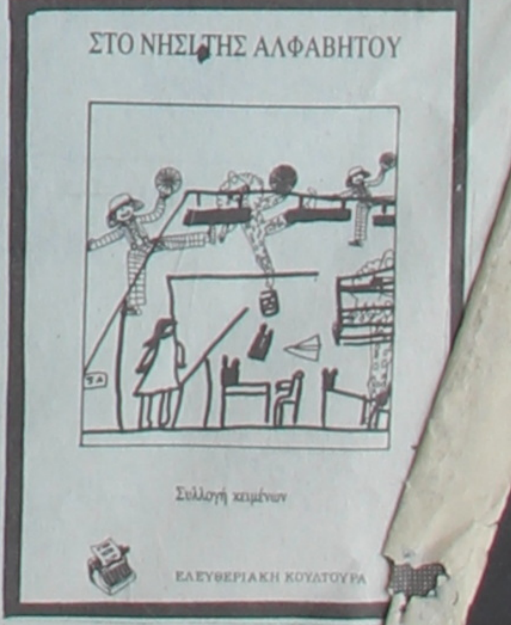
* Στην αντιπολεμική συναυλία στην ΑΣΟΕΕ στις 2/3, μια παρέα «άγριων πανκς» γιουχαΐζαν ένα γκρουπ που δεν τους άρεσε, όπως ακριβώς «κράζονται» στο δρόμο οι πάνκδες. Είμαι «άγιος πανκ» που λέει η «Ναυτία» ή «είμαι πολύ χλαί, δικέ μου».

* Επίθεση δέχτηκε ο καμέραμαν του TELE CITY στον αγώνα μπάσκετ Περιστέρι-Παγκράτι. Καθώς της άρπαζε, φέλλιζε «δεν είμαι από το Παγκράτι» κι έπαιρνε την απάντηση «σκάσε ρουφιάνε». Μήπως η βία των γηπέδων ωρίμασε για να μπει στο κίνημα; Αλλά το κίνημα είναι ώριμο να τη δεχτεί;

* «Την επέκταση της θανατικής ποινής σε όσους συλλαμβάνονται με το όπλο στο χέρι» ζήτησε στις 12/3/91 ο Πρόεδρος (του πλανήτη) Τ. Μπους, έγραφε η «Καθημερινή» της 13/3/91. Ο Πρόεδρος συμπλήρωσε χαρακτηριστικά: «Στον πόλεμο στον Περισσό, σταθήκαμε στο πλάι όλων των στρατιωτικών μας, τώρα είναι καιρός να σταθούμε στο πλάι των εισαγγελέων και της αστυνομίας».

Ήρεμα Πρόεδρε, δεν μπορείς να βομβαρδίσεις και τη Νέα Υόρκη. Γι' αυτό και τα καθήκια που εκπροσωπείς και που σε στηρίζουν, δε θα κυκλοφορούν ελεύθερα στην πόλη. Τα αυτοκίνητά τους θα καίγονται, τα σπίτια τους θα κλέβονται κι οι ίδιοι θα ζουν με τα ηρεμιστικά τους και την TV. Κι όση πράξα κι αν σπρώξουν οι μπάτσος σου, όσες σφαίρες και να ρίξουν, η μητροπολιτική «Ιντιγράντα» θα σας ταράξει τον ύπνο. Σκατόγερε!

* «Πρέπει οι νέοι να αποβάλλουν τις προκαταλήψεις για το θεσμό του στρατού, που απορρέουν από ανεύθυνες διηγήσεις» λέει η ανακοίνωση του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας (Πολέμου δηλαδή), στην «Ελευθεροτυπία» της 23/3/91. «Σ' αυτό το πλαίσιο οι αξιωματικοί θα δίνουν διαλέξεις στα λύκεια, στο μάθημα του επαγγελματικού προσανατολισμού». Θα διαβάζουν γράμματα «αυτοκτονημένων» φαντάρων, συνεντεύξεις Ιρακινών για το πόσο «σ' ανεβάξει» ένας βομβαρδισμός, συμβουλές για το πώς «σπάει» μια απεργία ή διαλύεται μια διαδήλωση, μεταφορικά εμειριών από το εξωτερικό για δυνατότητα σταδιοδρομίας στις Μυστικές Υπηρεσίες. Πληροφορίες ότι ως λυκαίχραξες θα μπουν λοχαγοί, δε διασταυρώθηκαν. Άλλωστε, την ίδια δουλειά κάνουν.

ORA NIHIL τ.2 28 φωτοτυπημένες σελίδες, άφρονες τεχνικά. Πόλεμος και ΜΜΕ κυριαρχούν, ενδιαφέρουσα μετάφραση για τον ρόλο των Πανεπιστημίων στην Ιταλία, ενημέρωση απ'τη συνάντηση των καταλήψεων στο Αμβούργο, αφιέρωμα στο κίνημα της Βουλγαρίας και στο Μαντούδι.

ΕΙΚΟΝΟΜΙΑ Πειραματικό τεύχος από τη Θεσσαλονίκη. Απόπειρα ενοποίησης αντικοινωνικών φρονημάτων. "Η Εικονομία είναι ήδη η κριτική αυτού του κόσμου"

ΧΟΥΝΕΡΙ στον αστικό πολιτισμό "Πειραματική συντακτική προσπάθεια αντίλογου, στην κατεστημένη ιεραρχική κι εξουσιαστική αντίληψη επικοινωνίας, που επιβάλλει το θέαμα και-κατά φυσολογική προέκταση-στην απάνθρωπη τάξη πραγμάτων, για την οποία το θέαμα διαμεσολαβεί", από τις αντιεξουσιαστικές ομάδες

Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Κάτι που μας έκανε εντύπωση από την αρχή είναι η πλήρης έλλειψη κινήσεων ή και χαρακτηριστικών που να αναφέρονται στον αναρχισμό στις χώρες του τρίτου κόσμου. Αυτό το (λυπηρό) γεγονός συνοδεύεται από ένα πλήθος επιπτώσεων. Κρίνοντας τα πράγματα από έξω οι ελευθεριακοί δυσκολεύτηκαν στο να εκτιμήσουν τις συγκρούσεις που χωρίζουν τον κόσμο.

Έλλειψη πληροφοριών, δυσκολία στο να παραμερίσουν τον δυτικό τρόπο σκέψης ώστε να σκεφτούν διαφορετικά, διάφορες δραστηριότητες που πραγματοποιούνται στις πατρίδες τους, κλπ... δεν τους παρότρυναν να ενδιαφερθούν με αγώνες που είναι αρκετά απομακρυσμένοι από τις δικές τους συνήθειες απόψεις. Πολύ περισσότερο δε καθώς το περιεχόμενο αυτών των αγώνων δεν ευνοούε την ανεπιφύλακτη υποστήριξή τους.

Απεναντίας η επιβεβαίωση της εθνικής ταυτότητας είναι σημαντική για ένα λαό ή μια εθνότητα και αναπτύσσει ξενοφοβικά αισθήματα προς τους αλλοδαπούς. Φορείς μιας κρατιστικής λογικής, τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα προσπαθούν να αντικαταστήσουν ένα εθνικισμό με κάποιο άλλο, μια εξουσία με κάποια άλλη.

Στην μεγάλη εθνικιστική οικογένεια όλες οι πολιτικές τάσεις συμβιώνουν και η σύνθεση των "μετώπων" φαίνεται πραγματικά διφορούμενη.

Κατά συνέπεια οι αναρχικοί έχουν μία τάση να τοποθετούν τους αποικιοκρατούμενους και τους αποικιοκράτες στην ίδια πλευρά. Φοβούμενοι μήπως εκτεθούν σ' ένα αγώνα του οποίου οι στόχοι στρέφονται ενάντια στις ιδέες τους, προτιμούν να μένουν έξω απ'αυτή την ιστορία. Αλλά αυτή η στάση τους έχει παγιδέψει.

Πρώτα απ'όλα αφήνει το πεδίο ανοιχτό στο μαρξισμό. Οι ελευθεριακοί έχουν παραβλέψει τα κοινωνικά και αντάρτικα κινήματα που έχουν ξεσπάσει εδώ και δεκάδες χρόνια σε ολόκληρο τον κόσμο (εκτός από μερικές εξαιρέσεις, όπως η υποστήριξη που δόθηκε στον Αλγερινό αγώνα κατά τη διάρκεια του πολέμου της ανεξαρτησίας). Απ'αυτή την άποψη το πρόγραμμά τους για την κοινωνία φαίνεται να απευθύνεται μόνο στη δύση, οπότε το σοσιαλιστικό μοντέλο παρουσιάζεται σαν η μόνη δυνατή εκλογή για τους καταπιεσμένους, ενώ αντίθετως είχε αποδείξει σε μεγάλο βαθμό την χρεωκοπία του.

Μετά, με το να αρνούνται να πάρουν μια θέση ανάμεσα στους διάφορους πρωταγωνιστές, οι αναρχικοί υιοθέτησαν άθελά τους τη θέση του ιμπεριαλιστή επιδρομέα. Αδυνατώντας να εξασφαλίσουν διεθνιστική υποστήριξη στα θύματά του, "συμβάλλανε στη διαίωξη του εγκαθιδρυμένου συστήματος εκμετάλλευσης. Κάθε αναφορά στον εθνικισμό προκαλεί σε αρκετούς αναρχικούς ένα είδος συνειδησιακού μπλοκαρίσματος", κάνοντας τους να χάσουν την αντίληψη της αποικιοκρατικής πραγματικότητας.

Στο όνομα αυτής της πραγματικότητας και λαμβάνοντας υπ'όψη την ιστορική εμπειρία είναι καιρός να αναρωτηθεί κανείς, κατά πόσο η διαφορετική υπεράσπιση της αναρχικής ιδέας θα την ωφελούνε περισσότερο. Η αξιολογία της εξαρτάται απ'αυτό. Γιατί δεν είναι σε καμία περίπτωση επικοινωνικό να εγκαταλείπεται το πεδίο διεξαγωγής του αγώνα - με την πρόφαση της διατήρησης της ιδεολογικής καθαρότητας - θεωρώντας ότι τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα πρέπει να καταδικάζονται συνολικά.

Ένα εθνικιστικό ρεύμα είναι ένα σύνολο από περίπλοκα και διαφορούμενα συμφέροντα. Χρησιμοποιεί σαν τραμπολίνο από τους εκπρόσωπους της μελλοντικής κυρίαρχης τάξης, οι οποίοι αφού υπερνικήσουν την αποικιοκρατική εξουσία, θα θελήσουν να ικανοποιήσουν τις δικές τους φιλοδοξίες. Αλλά αντιπροσωπεύει ακόμη ένα δρόμο για τους αποικιοκρατούμενους να ξεφύγουν από τη μίζερη κατάσταση τους και να απελευθερωθούν.

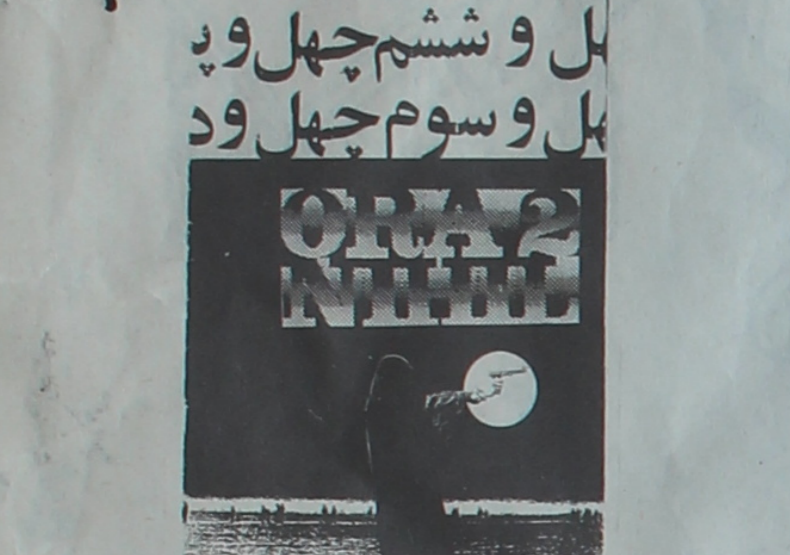
Ο εθνικισμός βασιζόταν στο αίσημα του κατέχειν, σε μία αλόκληρη σειρά από πολιτιστικές και γλωσσολογικές αξίες που μοιράζεται η κοινότητα. Οι καταπιεσμένοι λαοί αγειτάσσανε αυτές τις αξίες σ'αυτές των καταπιεστών τους, επιβεβαιώνοντας τις διαφορές τους και διεκδικώντας το δικαίωμα να ορίζουν τη μοίρα τους. Οι ελευθεριακοί από την πλευρά τους αρνούνταν την ισοπέδωση των πολιτισμών, δίνοντας αξία στη διαφορετικότητα μεταξύ των ανθρώπων, γιατί αυτός είναι ο πλούτος τους- και υπερσπείρουν την ιδέα της ομοσπονδίας. Δεν μπορούν επομένως να αγνοούν το δικαίωμα του αποικιοκρατούμενου ανθρώπου να αναγνωρίζεται η πολιτιστική του ταυτότητα.

Εκτός αυτού, στη διάρκεια του αγώνα αναδείχτηκαν ορισμένες ιδέες που μπορούν να υποστηριχθούν από τους ελευθεριακούς. Έτσι οι αυτοδιευθυνόμενες εμπειρίες που αγαπήθηκαν από πολυάριθμους ερνάντες γης μετά την ανεξαρτησία της Αλγερίας, έκφραζαν μια λογική που ήταν πιο κοντά στον αναρχισμό παρά στη λογική του εθνικοαπελευθερωτικού μετώπου.

Το κείμενο αυτό πρωτοδημοσιεύτηκε στο γαλλικό περιοδικό «Ελευθεριακή Έκφραση» και αναδημοσιεύτηκε αργότερα στην αγγλική εφημερίδα «Εξέγερση» (τεύχος 3, Μάης 1985). Για τους Πειρατές αποτελεί μια αρχή για σκέψη-συζήτηση, με θέμα τη δράση του αναρχικού-ελευθεριακού χώρου όσον αφορά τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα του «Τρίτου Κόσμου», και όχι μόνο.

Η δημοσίευσή κρίθηκε επίκαιρη αλλά και αναγκαία, λόγω των εθνικιστικών αναταραχών που έχουν ξεσπάσει στα Βαλκάνια και την ΕΣΣΔ κατά κύριο λόγο, αλλά και για τη στάση-δράση του αναρχικού-ελευθεριακού χώρου στην Ελλάδα, όσον αφορά τον πόλεμο στον Κόλπο. αυτή χαρακτηρίζεται ως ανεπαρκής, αφού η κυκλοφορία κάποιων προκηρύξεων, η συγγραφή κάποιων άρθρων στα περιοδικά-εφημερίδες του χώρου και κάποιες μικροσυγκεντρώσεις-συζητήσεις (εξαιρέση ίσως να αποτελεί η συναυλία που δόθηκε στην ΑΣΟΕΕ από την πρωτοβουλία ενάντια στη νέα τάξη πραγμάτων), δεν έκαναν αίσθηση ούτε καν στις ομάδες ή άτομα αυτού του χώρου, πόσο μάλλον στην ελληνική κοινωνία γενικότερα.

Ενάντια λοιπόν στη νέα τάξη καθαριμάτων αλλά και στον εθνικιστικό-θηρησκευτικό σκοταδισμό που αναβιώνει ανά τον κόσμο, εμείς προτάσσουμε την ουτοπία μας για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, για ανθρωπότητα χωρίς σύνορα.

κοινωνικής αντίστασης Ν. Λιοσιών και Αιγάλεω. Έκδοση σε φωτοτυπίες με εξωφύλλο... λινάτσα. Άρθρα για την τελευταία εξεγερτική εμπειρία των μαθητών, για την εξεγέρση στις φυλακές, σχόλια, βιβλιοπαρουσίαση, σκέψεις για μια κοινωνική, ριζοσπαστική και ελευθεριακή οικολογία, κρεσέντα του κίτρινου Τυπου σε κίτρινες σελίδες...

ΕΥΕΛΙΞΙΣ τ.6
Ιστορία... για τους Μεταλλωρύχους της Σερφίου το 1928 και για τους αναρχικούς της Ιαπωνίας. Αφιέρωμα στους ξένους εργάτες και πολλή υπόγεια λογοτεχνία.

Μανώλης Βάνιας Μελίτα Ρώσιου Κρυστάλλη 9 Πυθείου 29-31 Νίκαια-Πειραιάς 117 43 ΑΘΗΝΑ SATURNALIA από τα Χανιά

Ειδήσεις, μουσική, θέατρο, εναλλακτική εκπαίδευση...
Τ.θ. 108, Χανιά 73 110
Δελτία του Τυπογραφείου τ.2

Ακόμη καλύτερες και λιγότερο καλές από τον προηγούμενο, συνεχίζει να εισάγει καινά δαιμόνια, αν και διαφορετικά από τα δικά μας. Καλό δρόμο παιδιά
POST τ.2
Ενθετο αφιέρωμα για τα 5 χρόνια της κατάληψης Χ. Τρικούπη 91 (αν δεν έμπαιναν τα ΜΑΤ) της πρώτης κατάληψης στην Αθήνα, λογοτεχνία, πολιτική, κολλάζ και ζωγραφική δεμένα σε Λόγο για τις Ανατολικές χώρες, τη μαθητική εξέγερση, τον αντιτρομοκρατικό, τον πόλεμο.

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ τ.0
Περιοδικό σε φωτοτυπίες που γεννήθηκε μέσα στην κατάληψη της ΑΣΟΕΕ και βγήκε μετά το τέλος της. Αφιερωμένο κυρίως στον πόνο και τις καταλήψεις. Το καινούριο, που βγαίνει σύντομα, θα είναι τυπωμένο και κυρίως λιγότερο φοιτητικό.

ΕΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΑΘΗΝΑ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ '90 - ΓΕΝΗΡΗΣ '91

Προφανώς το ζήτημα δεν είναι οι αναρχικοί να υποστηρίξουν οποιοδήποτε εθνικιστικό αγώνα με την πρόφαση ότι δίνει μια απάντηση στην ιμπεριαλιστική επίθεση. Είναι περισσότερο ένα θέμα εξέτασης του περιεχομένου των εθνικιστικών στόχων του προγράμματος που προτείνεται προς αντικατάστασή του ήδη υπάρχοντος, ώστε να αποκρυσταλλωθούν οι (ενδεχομένως) επαναστατικές όψεις του. Αυτό με σκοπό να γίνεται κριτική - και όχι ανεπιφύλακτη - υποστήριξη στους καταπιεσμένους, σύμφωνα με τους προσδιορισμένους αντικειμενικούς στόχους τους.

Η δράση των αναρχικών υπέρ των αποικιοκρατούμενων λαών μπορεί να πάρει μορφή σε διάφορα επίπεδα:

- Συνδέοντας την ταξική πάλη με τον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Με άλλα λόγια να επιμεινούν στην ιδέα ότι οι προλετάριοι των επιτιθέμενων χωρών δεν είναι ιμπεριαλιστές ακόμα κι όταν αντικειμενικά παίζουν το παιχνίδι της ιμπεριαλιστικής εξουσίας και των καπιταλιστών (όταν κατασκευάζουν όπλα που χρησιμοποιούνται ενάντια στους καταπιεσμένους, για παράδειγμα), κάνοντας μια προσπάθεια να συνάψουν σχέσεις μεταξύ των καταπιεσμένων τάξεων των ιμπεριαλιστικών και των αποικιοκρατούμενων χωρών.

Για να γίνει αυτό, οι αναρχικοί πρέπει να αγωνιστούν ενάντια στον "εθνικισμό" της εργατικής τάξης των δυτικών κρατών, δηλαδή, ενάντια στην προσκόλλησή της σε μια εθνικιστική ιδεολογία (και άλλα παρόμοια συνθήματα των συνδικάτων και των ενομομαζόμενων κομμουνιστικών κομμάτων) και να προσπαθήσουν να αναπτύξουν διεθνιστικά αισθήματα μεταξύ τους.

Στην πραγματικότητα οι τάξεις των εκμεταλλευτών των αποικιοκρατούμενων και των αποικιοκρατικών χωρών είναι καθώς φαίνεται περισσότερο αλληλέγγυες μεταξύ τους σε διεθνές επίπεδο από τις εκμεταλλευόμενες τάξεις. (Η αλληλεγγύη εγδοσάφει και τους μεν και τους δε, αλλά οι πρώτοι (εκμεταλλευτές) μπορούν και το αντιλαμβάνονται πολύ καλύτερα από τους δεύτερους (εκμεταλλεζόμενοι): οι πολυεθνικές, το διεθνές εμπόριο όλων, το δείχνουν αυτό καθαρά).

Οι σχέσεις μεταξύ των αστικών τάξεων των καταπιεζόμενων και των καταπιεστικών κρατών στην πραγματικότητα έρχονται σε σύγκρουση όταν τα συμφέροντά τους αντικρούονται σε ένα ορισμένο σημείο της οικονομικής ανάπτυξης. Οι προαναφερμένοι συνειδητοποιούν ότι μόνο η απόκτηση πολιτικής ισχύος μπορεί να ικανοποιήσει τις φιλοδοξίες τους.

Αντιθέτως οι σχέσεις μεταξύ των καταπιεζόμενων τάξεων σ'αυτές τις χώρες δεν είναι αντιθετικές, αλλά τυφλωμένες από την κρατική προπαγάνδα, δεν μπορούν να το συνειδητοποιήσουν εύκολα.

- Με το να πολεμάνε στα επιτιθέμενα κράτη με σκοπό να συντρίψουν την ιδεολογία τους. Στην περίπτωση του Ισραήλ, για παράδειγμα, οι αναρχικοί πρέπει να κριτικάρουν το κράτος του σαν σχέση εξουσίας αλλά και να καταγγέλλουν την ξιωνιστική ιδεολογία που το στηρίζει. Πρέπει να καταδειχθεί ότι όλα τα κράτη περιέχουν όψεις του φασισμού.

Ο φασισμός είναι μια εκτροπή του κράτους και μπορεί να εμφανίζεται όποτε οι διευθύνοντες κρίνουν ότι είναι αναγκαίο. Επιπλέον, η παροχή βοήθειας προς τον Παλαιστινιακό λαό δεν συνεπάγεται υποστήριξη προς την ΟΑΠ, η οποία επιδιώκει τη δημιουργία ενός Παλαιστινιακού Κράτους.

Πραγματικά, αρκετά συχνά φαίνεται δύσκολο να κάνεις οτιδήποτε για να προωθήσεις ένα εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα από τα έξω χωρίς να διευθύνεις ή να δίνεις μαθήματα. Αλλά το να διερωτηθεί κάποιος για την πιθανότητα να εξασφαλισθεί αλληλεγγύη για τους αποικιοκρατούμενους λαούς μπορεί να οδηγήσει σε επικοινωνική σκέψη. Φορέας πολλών διαφορετικών περιεχομένων ανάλογα με τα άτομα και τις ομάδες που αναφέρονται στον εθνικισμό, ο αγώνας για την εθνική απελευθέρωση περιέχει από μόνος του μια καθαρά θετική αξία: αυτή που φέρνει την εκμετάλλευση σε ένα τέλος. Αντίθετα, όταν ο αγώνας για την εθνική απελευθέρωση βασίζεται στην υπερεκτίμηση του εθνικού στοιχείου, δηλαδή του λαού που αντιμάχεται τον "ξένο κατακτητή", υπάρχει περίπτωση, αμέσως μόλις το κίνημα που εκφράζει αυτόν τον αγώνα έρθει στην εξουσία, να αναπτύξει ένα μυσικιστικό ρεύμα, που τείνει να εξασφαιρίσει τις ταξικές διαφοροποιήσεις, και έτσι να βοηθήσει τη μεταμόρφωση των εκμεταλλευόμενων σε εκμεταλλευτές.

Είναι καιρός που οι αναρχικοί πρέπει να ακουστούν. Η κριτική υποστήριξη είναι ένας τρόπος να σταματήσει η δημιουργία ενός κράτους και να αντιμετωπισθούν οι ολοκληρωτικές ιδεολογίες που δρομολογούνται από τον κυρίαρχο εθνικισμό. Μπορεί να φέρει ένα αντιαυταρχικό μήνυμα στις αποικιοκρατούμενες χώρες και να δείξει ότι η αναρχική προοπτική αφορά επίσης και αυτούς.

Η ίδια η ύπαρξη του Ράδιο Κιβωτός αποτελεί ένα εγχείρημα, μια δοκιμασία πραγματοποίησης και άφρασης ενός λόγου που στέκεται ριζικά αντίθετος στον κυρίαρχο λόγο των ΜΜΕ. Κρίνουμε μαντική μία αυτοπαρουσίασή μας γιατί καταδεικνύει την πραγματικότητα και την αναγκαιότητα αυτής της προσπάθειας καθώς και τις αντιφάσεις που αυτή περιέχει.

Το Ράδιο Κιβωτός έχει τις ρίζες του στην ομάδα Τύπου του Νεοκώ Σταυροδρομίου του Δήμου Θεσ/νίκης (ενός θεσμού που δημιουργήθηκε από την αριστερή δημοκρατία της δεκαετίας του 80' όπως συνηθιζόταν τότε ανοίχτηκε σε υπαρκτούς πλην όμως μύθους με την γλώσσα της εξουσίας-περιθωριακούς χώρους της πλης μας). Το Ν.Σ. διαλύθηκε ή μάλλον "αναμωρρώθηκε" και η άδρα που είχε ήδη δημιουργηθεί προχώρησε σε ραδιοφωνικά πειράματα που κατέληξαν στην πρώτη επίσημη παρουσία της ομάδας Ρ.Κ. στις 27/2 του 1988.

Το Ράδιο Κιβωτός αυτοοργανώθηκε από τις πρώτες του μέρες σύμφωνα με τις ανάγκες που οι ίδιοι οι συντελεστές του αναζητούσαν: Οι διάχυτες ιδέες της αυτοοργάνωσης καθόρισαν ως ανώτατο όργανο τη γενική συνέλευση των ιδρυτών μελών της ομάδας. Η αυτοοργάνωση του σταθμού και η απόρριψη των διαμερισμένων αποτελεσμάτων επιλογής που καθόρισαν την αντι-εμπορευτική φύση του ραδιοφώνου μας. Τα μέλη του Ρ.Κ. επέλεξαν την πρόβουλη μέριμνα για όλες τις υποθέσεις του ραδιοφώνου. Η γενική συνέλευσή μας ελέγχει την υπευθυνότητα του καθενός.

Το Ράδιο Κιβωτός αποτελεί μέσο έκφρασης ενός υπαρκτού ρεοσπαστικού κοινωνικού χώρου, μέσο παρέμβασης του στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης. Η θεωρητική συνοχή αυτού του χώρου στον αφορά το μέσο (ραδιοφώνου) αλλά και γενικότερα είναι μάλλον περιορισμένη. Μέσα από το εγχείρημα μας όμως επιδιώκουμε την συνοχή στην σκέψη και την πράξη της καθημερινής ζωής μας την πόλη διαμορφώνοντας μια κοινότητα που αποτελεί για μας να διαρκώς δοκιμάζουμε πείραμα κατανοούμε συγχρόνως την ντίραση: μια κοινότητα δεν μπορεί να έχει συνοδικά χαρακτηριστικά όταν την ίδια στιγμή βρισκόμαστε στο ανοικτό πεδίο της πόλης αναπτύσσουμε όμως μεταξύ την αλληλεγγύη και την συντροφικότητα σαν πρωταρχικές αξίες σύμπτωσης ανάμεσά μας.

Στο ραδιοφωνικό αναγνωρίζουμε τις πεπερασμένες δυνατότητές του ως μέσο έχοντας επίγνωση της εξουσιαστικής του φύσης. Ανανούμαστε να δεχτούμε το μέσο αυτό σαν αυτοσκοπό της δράσης

μας). Σ'αυτήν την κατεύθυνση η ραδιοφωνική μας παρουσία είναι προέκτασή της κοινωνικής μας δράσης. Επίσης η συνάντησή με τους ακροατές σε χώρους μέσα στην πόλη είτε με δική μας πρωτοβουλία (εκδηλώσεις) είτε μέσω της συνέντευξης σε γειτονικά κοινωνικά είναι βασική μας επιδίωξη.

Η παραπάνω πρόθεσή μας αντανακλάται και στο ραδιοφωνικό πρόγραμμα: Το Ράδιο Κιβωτός έχει φιλοξενήσει τις απόψεις κοινωνικών ομάδων σε περιόδους σύγκρουσής τους με το κράτος. (Όπως για παράδειγμα έγινε κατά την απεργία των καθηγητών, ή πιο πρόσφατα με τον αγώνα των μαθητών και των φοιτητών). Βασική μας φροντίδα είναι η προβολή των απόψεων καταπιεζόμενων κομματιών της κοινωνίας αποκλεισμένων (έμμεσα ή άμεσα) από τα κατεστημένα μέσα ενημέρωσης.

Το ραδιοφωνικό μας πρόγραμμα περικλείει μέσα του την προσπάθεια κριτικής του ίδιου του μέσου και της πληροφορίας που διοχετεύεται. Μία σειρά από αντιφάσεις αποκαλύπτονται με την επιλογή του συγκεκριμένου μέσου καθώς προσβλέπουμε στις απελευθερωτικές δυνατότητες της συνειδητής του χρήσης. Το ραδιοφωνικό είναι παρωδία της επικοινωνιακής χρησιμοποίησης την πληροφορία θεωρούμε σκόπιμο να προωθούμε την κριτική της-ικανότητα εν ελλείψει στην εποχή της μαζικής επικοινωνίας: Έχουμε αρνηθεί τις δημοσιογραφικές εκπομπές ως μορφή αυθαίρετης ειδή-

σκευσης πάνω στα κοινά: Διαρκές ζητούμενο είναι η διερεύνηση της σχέσης με το κοινό, την κάθε στιγμή απόσταση ή οικειότητα (και οι δύο στάσεις θα μπορούσαν να χαρακτηρίζονται από μια ψευδή επίφαση συσχέτισης με το κοινό): ο ραδιοφωνικός μας λόγος αντιτίθεται στον κατακερματισμό και είναι ευάλωτος στο τυχαίο, (με την αρνησή μας να εισάγουμε τις ραδ. ζώνες και την ελαστικότητα όσον αφορά τους ραδιοφωνικούς ρόλους): ο ακροατής γνωρίζει ότι μπορεί να επηρεάσει σημαντικά τα λεγόμενα και ότι έχει τη δυνατότητα (αν και όχι πάντοτε) να βρεθεί στη θέση του πομπού: είναι σύνθετος στο Ρ.Κ. να εκφράζονται περισσότερο φορτισμένα καθημερινά ανθρώπινα συναισθήματα (που το κυρίαρχο ραδιοφωνικό αρνείται να φιλοξενήσει): αποκλεισμένες ή "περιθωριακές" μορφές έκφρασης προβάλλονται από το Ρ.Κ. συνειδητά (συγχρόνως καταβάλλεται από πολλούς η προσπάθεια να τοποθετούνται στις πραγματικές τους διαστάσεις ή να απομυθοποιούνται): ο πειραματισμός που προωθούμε πάνω στο μέσο στοχεύει στην αναζήτηση δρόμων καταλληλότερων για την γνωστοποίηση των μηνυμάτων και ακόμη αποτελεί συχνά πηγή ευχαρίστησης ή δυσφορίας που προσφέρει μια κάποια γνώση: τέτοιες πρακτικές προέκυψαν λιγότερο ή περισσότερο συνειδητά από την επιλογή του ερασιτεχνισμού. Έτσι κι αλλιώς οι νόρμες των ΜΜΕ μας βρίσκουν σε μεγάλο ποσοστό αδιάφορους.

Οι συγκεκριμένες αδυναμίες της απόπειρας μας είναι μάλλον συμπτώματα αυτής της ίδιας της διαφορετικότητάς μας πρόθεσης όσον αφορά το μέσο και συγχρόνως αδυναμίες που εμφανίζει η συλλογικότητα. Η συνέπεια και η συνέχεια αποτελεί ζητούμενο καθώς και η σαφέστερη διατύπωση των θέσεων μας. Ο επαναλαμβανόμενος ραδ. χρόνος απαιτεί μια κάποια περισσότερο επαγγελματική νοοτροπία. Αρνούμενοι κάτι τέτοιο φυσικό είναι να παρουσιάζονται τα παραπάνω. Θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε τέτοιες ελλείψεις μέσω της καλύτερης οργάνωσης του κοινωνικού μας ρόλου. Συγχρόνως τέτοιες απόπειρες φαίνονται αποτελεσματικές στις εποχές που αναπτύσσεται μια ευρύτερη κοινωνική δράση.

Ο μειοψηφικός χαρακτήρας του λόγου μας φαντάζει περιθωριακός απέναντι στον κρατικό λόγο των ΜΜΕ. Προχωρώντας την κριτική θα λέγαμε ότι ακούγεται κάποτε σαν μια παράλλαξη (ένα άλλοθι) αυτού που αρθρώνεται πλειοψηφικά. Ίσως να συμμετέχει στην σύγχυση που τόσο εξυπηρετεί στην εξαίρεση της κριτικής ικανότητας. Το πρόβλημα που τίθεται και δεν έχει απαντηθεί είναι το γνωστό της εξουσιαστικής σχέσης πομπού-δέκτη. Η υιοθέτηση από μέρους μας ενός ερασιτεχνισμού, η προσπάθεια να διακριν-

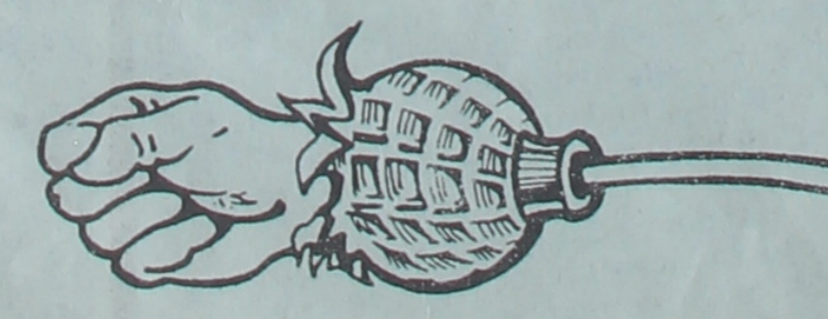
εται μεταξύ μας και να ειπωθεί με σαφήνεια η κοινωνική στάση και τελικά η συνειδητότητα του εχθρού που τελούν μια πρώτη απάντηση. Πάντως δεν πρόκειται να συνηθίσουμε το ραδιοφωνικό προς χάριν του ραδιοφώνου.

Τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα έχουν γίνει μεγάλες αλλαγές σε οικονομικά κέντρα των Μ.Μ.Ε. Την κίβδηλη, ο ραδιοφωνία άνοιξη και αργότερα αυτήν της τηλεόρασης χαρακτηρίσαμε η διερεύνηση των συνθηκών εκείνων που θα έδιναν στα ΜΜΕ τον απόλυτο ομογενοποιητικό τους χαρακτήρα. Η αρχή έγινε μέσω ενός νόμιμου ευνοϊκού για το κοινωνικό ραδιοφωνικό που στην πράξη όμως παρ'ότι δωσε την ευθύνη της διαμόρφωσης της κοινής γνώμης στα οικονομικά συμφέροντα. Το Ρ.Κ. ευνοήθηκε από εκείνο το νόμο κ'εξασφάλισε την άδεια λειτουργίας του. Αυτό τότε υφίσταται τι αντίστοιχο ανταγωνισμό εμπορευμάτων Ρ.Σ., όντας συγχρόνως ένα από τα σπάνια ραδιοφώνια που πραγματικά έχουν τον κοινωνικό χαρακτήρα που εκείνος ο νόμος προσδιόριζε. Ο νόμος της αγοράς τελικά καθόρισε την λειτουργία του ραδιοφώνου. Αυτός αποτέλεσε τη μισθωτική δεοντολογία. Δεοντολογία για την οποία νομίζουμε πως μονος αρμόδιος να την ορίζει όσον αφορά τη δική μας περίπτωση είναι το κοινό μας, ο ζωντανός και πραγματικός κοινωνικός χώρος που ορίζει την παρουσία μας.

Η συνέχεια που μπορεί να δοθεί όσο αφορά τα ΜΜΕ θα μπορούσε να επηρεάσει και τη δικιά μας παρουσία καθώς κριτήριο για μια θέση στη νομιμότητα φοβούμαστε ότι θα είναι τα οικονομικά και άλλα συμφέροντα.

Το Ράδιο Κιβωτός χρησιμοποίησε το δώρο της νομιμότητας μην έχοντας αυταπάτες για την πραγματικότητα των ΜΜΕ. Η νομιμότητα δεν αποτελεί προϋπόθεση της ύπαρξής του αλλά μάλλον η κοινωνική πραγματικότητα που το γεννήσει.

"ΡΑΔΙΟ ΚΙΒΩΤΟΣ"

Ο Φλεβάρης δεν ήταν θεαματικός κι έντονος όσο ο Γενάρης. Οι σκέψεις για τη χειμωνιάτικη ζεστασιά της 10 και 11 Γενάρη, η Καταιγίδα της Ερήμου, που μας έκλεινε σπίτια μας, νιώθονταν αδύναμοι να αντιδράσουμε ουσιαστικά κι όχι καθοκοντολογικά στη δολοφονία ενός λαού, μάλλον έστρεψε τον κόσμο σε πιο εσωστρεφείς τρόπους δράσης κι έκφρασης. Πλήθωρα περιοδικών και υπόγραφα κίνηση χρωματίζουν τις προηγούμενες μέρες. Δραστηριότητα εξίσου σημαντική με τις διήμερες συγκρούσεις του Γενάρη, αφού "Μια Κουλτούρα που δεν μπορεί να Υπεράσπιστεί τον Εαυτό της είναι Καταδικασμένη να Πεθάνει" (από τη συνέντευξη των Last Drive στο Merlin's Music Box -Μ.Μ.Β-τεύχος 5)

ΜΜΒ τ.6 "Μην κάνεις Ποιητική Τρομοκρατία για άλλους καλλιτέχνες, καν'την για ανθρώπους που δε θα καταλάβουν(τουλάχιστον για λίγες στιγμές)ότι αυτό που κάνεις είναι Τέχνη. Απόφυγε αναγνωρίσιμες κατηγορίες τέχνης, απόφυγε την πολιτική, μη λογομαχείς μην είσαι συναισθηματικός. Να είσαι ανελέητος, να διακινδυνεύεις, να είσαι βάνδαλος μόνο με ό,τι πρέπει να εξαηφθεί, κάνε κάτι που τα παιδιά θα θυμούνται για όλη τους τη ζωή, να είσαι υπερφυσικός, αλλά όχι αυθόρμητος, εκτός αν καταληφθείς από τη Μούσα της Ποιητικής Τρομοκρατίας".

Και το ΜΜΒ μάλλον έχει συνεπαρθεί από αυτή τη Μούσα. Παρουσίαση γκρουπς απ'όλο τον κόσμο που η μουσική είναι μόνο το πρώτο απ'όσα πράγματα κάνουν στη ζωή τους, κόμιξ, διηγήματα, ειδήσεις, σε τετραχρωμίες εξίσου τρομοκρατικές με τα άρθρα. Στο τεύχος 6 ξεχωρίζουμε... τίποτα. Διαβάστε το όλο. Και ψάξτε και τα προηγούμενα. Γιάννης Καστανάρας Αργυρουπόλεως 27 Αθήνα 114 71

Από τις "Εναλλακτικές Εκδόσεις" κυκλοφόρησε η τέταρτη μπροσούρα για τους Ινδιάνους με τίτλο "Οι Σαντινίστας και οι Ινδιάνικες μειονότητες στη Νικαράγουα". Οι άλλες τρεις που κυκλοφορούν είναι: "Το αντάρτικο των Ινδιάνων στην Κολομβία", "Η Ινδιάνικη Αμερική" και "Το κίνημα των Ινδιάνων στις ΗΠΑ 1968-78". *Κυκλοφόρησαν LP οι Deus Ex Macina *Σύντομα τους μιμείται και η "Αρνητική Στάση". *Σε λίγες μέρες, η "Κοκκίνοσκουφίτσα στα FM αλλάζει πομπό και θα ακούγεται σε όλη την Αθήνα πια, στους 94,6 *Κλέψανε μηχανήματα από το Ράδιο-Ουτοπία στη Θεσσαλονίκη φτου σας καθήκια.

'Αλλυδης τ. 2 Φωτοτυπημένο δωδεκάτομο από το θησείο. Για να ξέρετε πού να μην πάτε στο θησείο, εναλλακτική σκηνή στην Αθήνα, για την απελευθέρωση της Πλάκας από τις δυνάμεις κατοχής τουριστών, αφεντικών και γιάππης. 'Αλλυδης (Δ.Μ.), Θεσσαλονίκης 15, θησείο 11851 Στους Δρόμους τ. 2 Περιοδικό για την Αντιεξουσία και την Ύπαρξη, γράφει: κι όχι για τεμπέληδες συμπληρώνουμε. Μεγάλα κείμενα, για την "πάλη των μαθητών", "την ηθική της θυσίας", τη "δράση σε κάποιο χώρο", με "πολλαπλές αντιλήψεις" σε "μαγικές διαδρομές". Κι όποιος βαριέται να διαβάσει, να παίρνει το ΚΛΙΚ, να κοιτάει μόνο. Τ.Θ. 3646, ΑΘΗΝΑ 10210

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΜΜΟΝΩΝ ΜΑΣ Νέα έκδοση από τον εκδότη του "Κτήνους", με κείμενα των Νταλί, Μποντριγιάρ, Μπάλλαρντ, Τουρμελ, Κρόνεμπεργκ, ΚΡΑΦΤΒΕΡΚ Τ.Θ. 30653 ΑΘΗΝΑ 10033

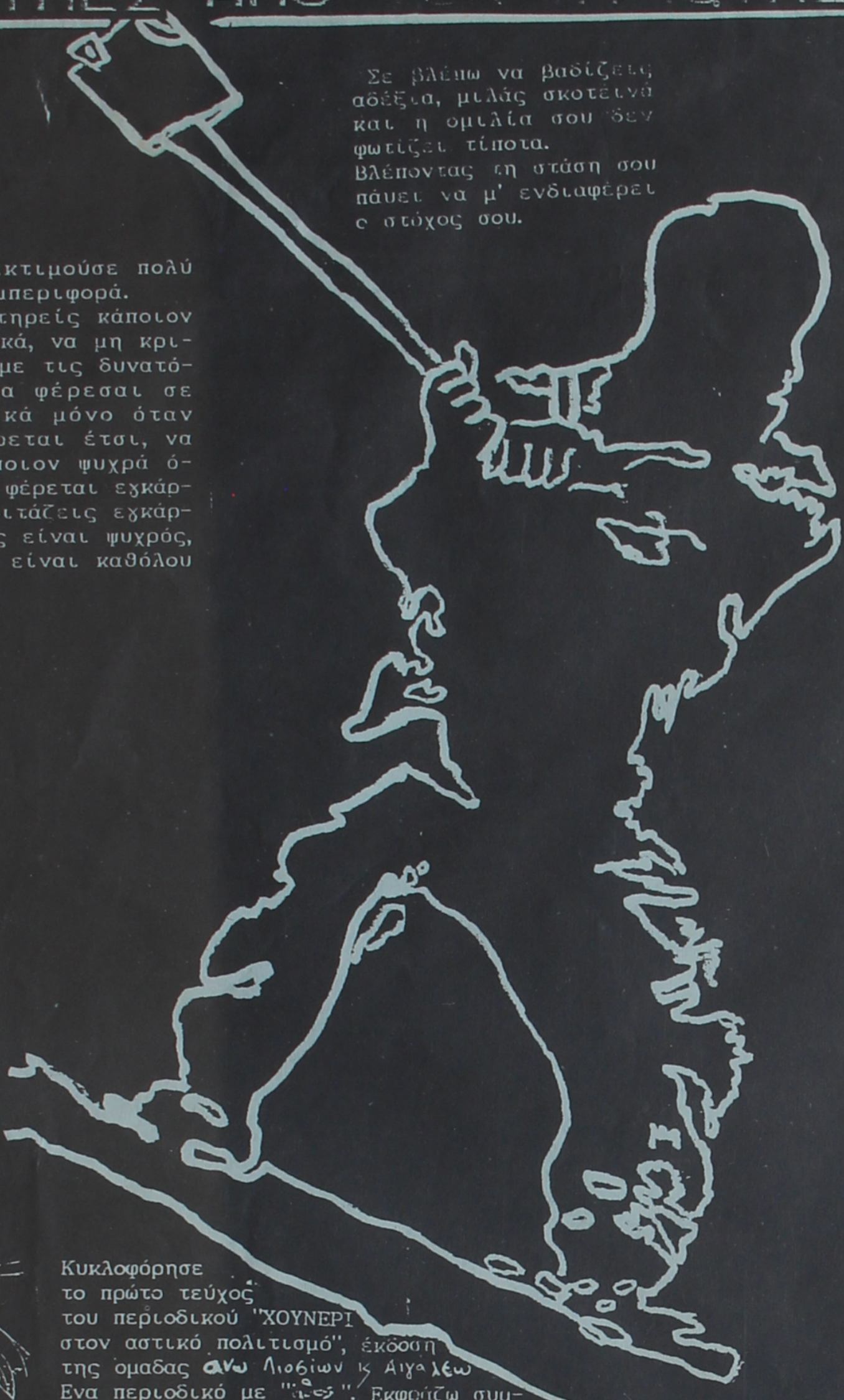
ΠΑΠΑΡΙ τ.9 Μουσική, κινηματογράφος, ανταπόκριση από το Ισραήλ, η πιο ενδιαφέρουσα συνέντευξη του τελευταίου διάστημα για τις συγκρούσεις στο Παρίσι το Νοέμβρη του 90, γενετική μηχανική και super-φωτομυθιστόρημα και πάντα 100 χρόνια μπροστά: "Η στήλη του Ηγέτη" ΣΤΙΣ ΣΚΙΕΣ ΤΟΥ Β-23 Το τεύχος έχει κυκλοφορήσει εδώ και καιρό. Η σύζευξη μουσικής και Κούρτσιο σε 100 σελίδες. Τ.Θ. 74239 ΑΘΗΝΑ 16000

Όλα τα παραπάνω υπάρχουν στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και περίπτερα, στο βιβλιοπωλείο της VILLA AMALIAS, στο Τομαχώκ Βιβ/λαιο της κατάληψης Α.Καραγιάννη 37, στο βιβ/λαιο "Νηπενθή" στον Κορυθαλλό, στο στέκι της οδού Καρυτίδιο στο Περιστέρι και στο Δρόμο χέρι-χέρι.

Σε βλέπω να βαδίζεις, αδέρφια, με λάς σκοτεινά και η ομιλία σου δεν φωτίζει τίποτα. Βλέποντας τη στάση σου πάυει να μ' ενδιαφέρει ο στόχος σου.

Ο κ.Κούνερ εκτιμούσε πολύ τη φιλική συμπεριφορά. Έλεγε: Να συντηρείς κάποιον έστω και φιλικά, να μη κρινεις σύμφωνα με τις δυνατότητές του, να φέρεσαι σε κάποιον φιλικά μόνο όταν αυτός σου φέρεται έτσι, να κοιτάξεις κάποιον ψυχρά όταν αυτός σου φέρεται εκκάρδια, να τον κοιτάξεις εκκάρδια όταν αυτός είναι ψυχρός, όλα τούτα δεν είναι καθόλου φιλικά.

ΕΠΙΧΟΙΝΙΖΙΟΙΝΤΑΙ

Κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος του περιοδικού "ΧΟΥΝΕΡΙ στον αστικό πολιτισμό", έκδοση της ομάδας **ΑΝΩ ΛΙΟΒΙΩΝ Κ ΑΓΓΑΛΕΩ**. Ένα περιοδικό με "α-ε-ς". Εκφράζω συμπάθεια και εύχομαι ανάλογη συνέχεια. Γιατί όπως θα έλεγε ο κ.Κούνερ, βλέποντας τη στάση σου, παρά τις διαφωνίες, μ' ενδιαφέρει ο στόχος σου.

Ο ΧΙΟΥΣΗ ΛΙΟΥΗ και ΝΤΙΟΥΗ μετά την αγωνιστικότητα που επέδειξαν ενάντια στα βρώμια σχέδια του Σίρκουζ για την παιδεία (βλέπε προηγούμενο τεύχος) δέχονται ένα περίεργο μήνυμα.

«ΣΕΞΙΣΜΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ»

Σ' αυτό το τεύχος θα βρείτε ένα κείμενο με τίτλο *Προς τους σεξιστές της Ημισελήνου*. Δυστυχώς η παράδοση του «χώρου» που θέλει αντί για τη παράθεση απόψεων επιχειρημάτων και κρίσεων επί του συγκεκριμένου, βρισιές και

Παναγιώτης Καλαμαζός

αφορισμούς, συνεχίστηκε. Διερωτάται κανείς, αν έλειπε η σημείωση ότι οι γκραβούρες πάρθηκαν από την πρώτη έκδοση του Σαντ, τι είδους κριτική θα ασκούσαν οι οργανωμένες αναγνώστριες, αφού δεν στάθηκαν καθόλου στο περιεχόμενο αυτών των εικόνων, και σ' ότι πιθανόν παραπέμπουν. Έπειτα, το να λες για «ανακαλύψεις διανοουμένων της αριστεράς», όταν για τον μαρκήσιο έχουν γράψει, ερευνήσει και μελετήσει άνθρωποι όπως ο Απολιναίρ, ο Ελυάρ, ο Μπαρτ, ο Μπαταίγ, ο Μπετόν, ο Φουκώ, ο Φλωμπέρ, η Μπωβουάρ, ο Καμύ κα, είναι το λιγότερο υποτιμητικό για σένα που το υποστηρίζεις. Μακράν από το να θεωρηθούμε υποστηρικτές του Σαντ, δεν μπορούμε παρά να διαπιστώσουμε μια αφέλεια όταν διαβάζουμε για ευγενείς που βιάζουν και σκοτώνουν τις υπηρέτριες τους, όταν μάλιστα συμβαίνει να γνωρίζουμε ότι τον φυλάκισαν οι ευγενείς στη Βασιλίη, και οι διαφωτιστές ιακωβίνοι τον καταδίκασαν σε θάνατο που γλύτωσε επειδή δεν τον βρήκε ο δικαστικός κλητήρας. Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε, αλλά ας αφήσουμε τον ίδιο τον μαρκήσιο Ντε Σαντ να δώσει μια απάντηση στις άστονδες φίλες μας:

Όλη η ανθρώπινη ηθική περικλείεται μέσα σ' αυτή τη φράση: κάνε τους άλλους τόσο ευτυχιμένους όσο επιθυμείς να είσαι ο ίδιος και να μην τους κάνεις καθόλου το κακό που δεν θέλεις να σου κάνουν οι άλλοι. Να φιλε μου, ιδού οι μόνες αρχές που πρέπει να ακολουθούμε και δεν έχουμε ανάγκη ούτε θρησκείας, ούτε θεού για να γευτούμε και να παραδεχτούμε όλα αυτά, έχουμε μονάχα την ανάγκη της καθαρής καρδιάς. Αλλά νοιώθω πως σβήνω. Κήρυκα, άφησε τις προκαταλήψεις σου, γίνου άνθρωπος, γίνου ανθρώπινος, χωρίς φόβο και δίχως ελπίδα. Άφησε κατά μέρος τους θεούς σου και τις θρησκείες σου' όλα αυτά είναι καλά μόνο για να βάλεις τα όπλα στα χέρια των ανθρώπων και μόνο το όνομα αυτών των φρικαλεοτήτων έχει κάνει να χυθεί πολύ αίμα πάνω στη γη, τόσο όσο δεν έχουνε χύσει όλοι οι άλλοι πόλεμοι κι όλες οι άλλες μάστιγες μαζί. Διώξε την ιδέα ενός άλλου κόσμου, δεν υπάρχει τίποτα, μα μην διώχνεις την ηδονή του, να είσαι ευτυχιμένος και να το απολαμβάνεις αυτό στη γη.

Η γάρτα αυτή κυκλοφόρησε από το βιβλιοπωλείο του Κορυδαλλού ΝΗΠΕΝΘΗ

